

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyně JUDr. Evou Hodačovou ve věci žalobce: **D** **K** zastoupen JUDr. Vladimír Szabo, Jeremenkova 1021/70, Praha 4 - Braník, proti žalované: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s.**, Bělehradská 128/222, Praha 2, o částku 26.531 Kč

t a k t o:

- I. Žaloba o přiznání částky 26.531 Kč včetně příslušenství se zamítá v plném rozsahu.
- II. Žalobce je povinen ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení 12.003,20Kč k rukám jeho právního zástupce.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce původně svým návrhem požadoval, aby soud svým rozhodnutím určil, že dohoda, u které se s účinností od 15. 4. 2013 změnila parametry smlouvy o č. z je neplatná a dále požadoval náhradu nákladů řízení.

Soud poté k žádosti žalobce vydal usnesení z 14. 3. 2016 pod čj. 29 C 141/2015-114, a to dle ust. § 95 odst. 1 o.s.ř. s tím, že namísto původního určení neplatnosti dohody žalobce nyní požadoval zaplacení částky 26.531 Kč představující úrok vyplývající z jednostranného snížení úrokové sazby z 3 % p.a. na 1 % p.a. a to za období od do představující za období od do z částky a dále z částky od do .

Žalobce svůj požadavek zdůvodnil tak, že podepsal návrh na uzavření Smlouvy o č. , ve které byla dohodnuta

██████████ na základě ██████████ měsíčního vkladu ve výši ██████████ s tím, že úroky vkladu byly sjednány ve výši 3 % ročně a taktéž byl sjednán nárok na úrokové zvýhodnění ve výši 50% úroků připsaných k datu vyplacení zůstatku na účtu, tzn., jednalo se o úrokové zvýhodnění ve výši 1,5 % ročně; toto ujednání dle tvrzení žalobce odpovídalo jednak předmětnému návrhu na uzavření smlouvy a dále ust. článku 7 VOP stavebního spojení z 26. 10. 1995 pod č. j. 322/61065/1995. Žalobce však poté 31. 3. 2013 podepsal návrh na provedení změny parametru předmětné smlouvy, žalovaný tento návrh akceptoval 15. 4. 2013, jednalo se o dodatek k předmětné smlouvě, který byl uzavřený na základě nabídky učiněné žalovaným v rámci marketingové akce nazvané „Navýšení BONUS“, jímž žalovaný nabízel bezplatné navýšení ██████████ a zachování sjednaného tarifu PROFIT, tento tarif představoval úrokovou sazbu vkladu ve výši 3 % p.a., nicméně jednalo se o změnu na úkor ztráty již uzavřeného úrokového zvýhodnění, žalobce ve svém tvrzení odkazoval na článek 2 větu 3., a to Podmínek marketingové akce, kód ██████████, v němž bylo uvedeno, že v případě navýšení ██████████ u smlouvy o ██████████ s tarifem PROFIT sice musí dojít ke změně tarifu PROFIT na tarif KREDIT, avšak další změna se na ostatní podmínky nevztahovala. Žalobce tak byl přesvědčen, že ██████████ bude bezplatně navýšena na částku ██████████, byl si vědom ztráty úrokového zvýhodnění ve výši 1,5 % ročně, avšak byl přesvědčen, že zůstane úroková sazba ve výši 3 % p.a. Žalobce uvedl, že jednal s důvěrou ve zprostředkujícího makléře a dále s důvěrou v informace zveřejněné na internetových portálech: www.mesec.cz či www.finparada.cz, protože tyto informace též potvrdila makléřka žalovaného paní M██████████ H██████████, působící v pozici ██████████ ██████████. Žalobce dále odkázal na vyjádření žalovaného z 30. 3. 2015, v němž žalovaný potvrdil, že účet bude nadále úročen sazbou 3 % p.a., žalovaný však svou dohodu a příslib o sjednané úrokové výši nesplnil a poté se namísto své garance pouze zabýval zdůvodněním pro žalobce, proč tak nebude činit. Žalobce dále poukázal na svůj názor o tom, že považoval Dodatek ke smlouvě za ujednání v rozporu s dobrými mravy dle ust. § 39, jestliže bylo odňato původně dohodnuté úrokové zvýhodnění ve výši 1,5 % a následně též i úroková sazba ve výši 3 % ročně, tzn., že žalovaný na základě uvedeného postupu uvedl nepravdivé informace tak, aby docílil podpisu dodatku ze strany žalobce. Žalobce dále namítal neurčitost takového ujednání, kterou spatřoval v tom, že nebylo zcela zřejmé, že na předmětnou smlouvu o ██████████ se vztahují, či nevztahují VOP, jestliže v návrhu na provedení změny parametrů smlouvy bylo výslovně uvedeno, že „byla-li smlouva o ██████████ uzavřena do ██████████, nevztahují se na ni VOP“ a ačkoliv žalobce sdělil žalovanému, že považuje Dodatek ke smlouvě za neplatný, žalovaný od 1. 3. 2015 setrval na jednostranně snížené úrokové sazbě ve výši 1 % ročně.

Soud po provedeném dokazování z listinných důkazů předložených žalobcem, které neměl důvod zpochybnit, učinil následující rozhodná skutková zjištění:

Soud z výpisu Obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, v odd. B, pod č. vložky 2281 zjistil, že žalovaný byl v předmětném rejstříku zapsán se zde uvedenými údaji. Soud z tiskopisu KB, Všeobecná stavební spořitelna KB a.s. uvedeným pod č. smlouvy ██████████ zjistil, že se jednalo o návrh podepsaný žalobcem dne ██████████ týkající se uzavření smlouvy o ██████████ a jednalo se o ██████████, úroky vkladu byly sjednány na 3 % p.a., úroky ██████████ byly sjednány na částku 6 % p.a., úhrada za uzavření smlouvy činila max. 1 % z ██████████ a žadatel se zavázal k placení minimálních měsíčních vkladů ve výši 0,5 % z ██████████, současně byla dne ██████████ složena záloha ██████████ v hotovosti, soud dále zjistil, že žalobce potvrdil, že obdržel jak kopii návrhu, tak VOP stavebního spojení platné pro předmětný smluvní vztah a v listině byl odkaz na

skutečnost, že VOP jsou nedílnou součástí smlouvy. Soud zjistil, že k návrhu byly předloženy VOP týkající se [REDAKCE], tento doklad obsahoval specifikaci dalších podmínek týkající se uzavření smlouvy, [REDAKCE], [REDAKCE], možnosti změny smlouvy o [REDAKCE] tato možnost byla dohodnuta v článku 9 VOP s tím, že dle bodu 2 po přidělení [REDAKCE] bylo možno [REDAKCE] jen tehdy, nebylo-li zahájeno její vyplácení a vzdal-li se účastník všech práv, která mu vyplývala z dosaženého přidělení, soud dále zjistil, že podle bodu 5 stejného článku VOP byla sjednána možnost pro účastníka písemně požádat o změnu varianty [REDAKCE]. Soud z návrhu na provedení změny parametru smlouvy o [REDAKCE] ze dne 31. 3. 2013 zjistil, že žalobce sjednané možnosti o [REDAKCE] využil, předmětem návrhu bylo zvýšení [REDAKCE] na [REDAKCE] součástí této listiny bylo Ujednání o možnosti jednostranné změny výše úrokové sazby vkladu na účtu [REDAKCE] dle ust. § 5 odst. 7 zákona č. 96/1993 Sb. v platném znění, současně zde bylo uvedeno, že žalovaný je oprávněn jednostranně změnit úrokovou sazbu vkladu uvedenou ve smlouvě za podmínek uvedených v článku 7 odst. 5 věty první VOP, nicméně dle názoru soudu se jednalo o případ, kdy se účastník nároku [REDAKCE] po přidělení [REDAKCE] vzdal svého dosavadního nároku a uplynulo-li do vyplacení zůstatku na účtu nejméně [REDAKCE] od uzavření smlouvy, soud dále zjistil, že žalovaný zavázal se k poskytnutí úrokového zvýhodnění ve výši 50 %, přičemž součástí citované listiny byla též listina nazvaná smluvní ujednání ke smlouvě o [REDAKCE] uzavřené do [REDAKCE], v podstatě se jednalo o VOP s tím, že v článku 19 bylo uvedeno, že přidělený úvěr se úročí úrokovou sazbou uvedenou ve smlouvě, úroky jsou vypočítávány z dlužné částky a ke dni [REDAKCE] zúčtovány s došlými [REDAKCE] a s ostatními platbami, tj. článek 9 této listiny obsahoval ujednání stran ohledně zvýšení, snížení [REDAKCE] [REDAKCE], změny tarifu, varianty [REDAKCE] a změnu úrokové sazby, soud dále zjistil, že v tomto citovaném článku byl odkaz na písemnou žádost účastníka ohledně zvýšení cílové částky s tím, že datum uzavření smlouvy se neměnilo, po přidělení [REDAKCE] ji bylo možné zvýšit jen tehdy, nebylo-li zahájeno její vyplácení a zda-li se účastník všech práv, která mu vyplývala z dosaženého přidělení; taktéž na základě písemné žádosti účastníka mohl žalovaný povolit změnu tarifu, též změnu varianty [REDAKCE], dále v bodu 7 stejného článku měl žalovaný sjednanou možnost v některých variantách [REDAKCE], a to při splnění stanovených podmínek, učinit změnu úrokové sazby [REDAKCE]. Soud z VOP stavebního spoření dále zjistil, že článek 7 obsahoval dohodu stran o [REDAKCE] [REDAKCE], v bodě 5 bylo sjednáno právo žalovaného pro případ, že účastník po splnění podmínek stanovených žalovaným nepřijme nabídku na poskytnutí [REDAKCE] a ode dne uzavření uplyne nejméně [REDAKCE] potom mohl žalovaný jednostranně a i opakovaně měnit úrokovou sazbu z [REDAKCE] [REDAKCE], popř. mohl smlouvu vypovědět s tím, že úroková sazba z vkladu mohla být za výše uvedených podmínek změněna na aktuální, přičemž tuto depozitní sazbu byla [REDAKCE] a oprávněna změnit v závislosti na vývoji sazeb na finančním trhu. Soud z listiny nazvané Podmínky marketingové akce Navýšení BONUS zjistil, že se jednalo o informaci žalovaného ohledně předmětné akce, bylo zde garantováno, že uzavřená smlouva o [REDAKCE] sjednaná podle VOP ze dne 17. 8. 1993, pod č. j. 322/46207/1993 bude nadále trvat, žalovaný u předmětné smlouvy patřící do tarifu [REDAKCE] s tzv. [REDAKCE] [REDAKCE] jednalo se o změnu parametru pod uvedením této akce „kód [REDAKCE]“, žalovaný požadoval, aby účastník této akce vyslovil souhlas, že ode dne doručení návrhu do sídla žalovanému ztrácí v plném rozsahu nárok na bonus, nicméně účastníkovi měl být zachován typ sjednaného tarifu, tj. že nadále bude spořit v tarifu [REDAKCE] a vyslovil souhlas, že v případě navýšení cílové částky u smlouvy o [REDAKCE] s tarifem [REDAKCE] dojde ke změně tarifu na tarif [REDAKCE] nicméně žalovaný zde garantoval, že podmínky se ohledně již sjednaného tarifu na akci nevztahují. Soud z emailové

kořespondence z 10. 9. 2014 zjistil, že makléř žalovaného paní M. H. zde garantoval, že pokud nedochází ke změně tarifu, neměly by se měnit sjednané úroky, makléř zde potvrzoval, že zůstává tarif , protože není možné jednostranně změnit výši úrokové míry. Soud z tisku internetové stránky žalovaného ohledně předmětného produktu zjistil, že zde bylo uvedeno, že uzavřené smlouvy byly sjednány s 3 % roční úrokovou sazbou z včetně úrokového zvýhodnění 1,5 %, tzn., žalovaný zde garantoval, že úrokové zvýhodnění bude klientům připsáno na účet a nadále bude zachováno 3 % úročení vkladů, tyto údaje garantoval obchodní ředitel žalovaného A. M., soud též v této souvislosti konstatoval, že tyto shodné informace byly uvedeny pod webovými stránkami: www.mesec.cz a www.finparada.cz. Soud z přípisu z 5. 3. 2013, který vyhotovil žalovaný, nazvaného Udělejte správné rozhodnutí zjistil, že žalovaný garantoval navýšení s tím, že zvýhodnění úrokové bude připsáno k zůstatku na účtu klienta a zůstatek na účtu bude nadále úročen 3 % p.a., přičemž klient může získat státní podporu až 2.000 Kč ročně, současně bylo garantováno přidělení až do výše s výhodnou úrokovou roční sazbou 2,99 %, tato nabídka ze strany žalovaného platila do 5. 4. 2013. Soud z přípisu žalovaného ze dne 14. 1. 2015 zjistil, že žalovaný oznámil žalobci, že od 1. 3. 2015 přistoupil ke změně úrokové sazby vkladu u předmětné smlouvy o s odkazem na ust. § 5 odst. 7 zák. č. 96/1993 Sb., tj. jednalo se o změnu výše úrokové sazby vkladu na účtu s tím, že od uvedeného data budou vklady úročeny roční úrokovou sazbou ve výši 1 %, žalovaný zde dále uvedl, že žalobce může získat bonus 0,7 % a potom vklad bude zhodnocen roční úrokovou sazbou až 1,7 %. Soud z dalšího přípisu žalovaného ze dne 3. 3. 2015 zjistil, že žalovaný oznámil žalobci, že u smlouvy o došlo k aktuálnímu stanovení výše úrokové sazby vkladů na 1 % p.a. a aktuálnímu stanovení výše úrokové sazby z úvěru ze na 4 % p.a. Soud poté z dalšího přípis žalovaného z 30. 3. 2015 dále zjistil, že žalovaný zde odkazoval na uzavřenou smlouvu o ze dne dle návrhu ze dne s tím, že s účinností od 15. 4. 2013 došlo ke změně této smlouvy na základě podpisu žalobce z 31. 3. 2013 s tím, že původní smlouva byla uzavřena do proto součástí této smlouvy se stala i smluvní ujednání z 31. 12. 2003 a nikoliv tedy VOP účinné od 1. 4. 2006, dále zde žalovaný připomenul žalobci, že souhlasil s ujednáním o jednostranné změně úrokové sazby vkladů, žalovaný dále odkázal na skutečnost, že došlo dopisem z 1. 7. 2013 k oznámení, že dojde k přidělení vyšší a to k datu 31. 10. 2013, protože však žalobce přidělení nepřijal a nepožádal o ze proto smlouva pokračovala za stejných podmínek tak, jak byly ujednány 31. 3. 2013, přičemž smlouva o trvala již více než , tj. od , žalovaný dále sdělil žalobci, že 3% sazba p.a. byla použita k zůstatku na účtu od do nicméně sjednaná úroková sazba nebyla neměnná a žalovaný se nezavázal tuto poskytovat do nekonečna, a to ani do . Soud z listiny žalobce ze dne 4. 5. 2015 nazvané Předžalobní výzva zjistil, že žalobce s postupem žalovaného nesouhlasil a požadoval, aby uzavřená předmětná smlouva o zůstala za podmínek, za kterých byla původně uzavřena.

Soud tedy dle výše uvedených zjištění vzal tvrzení na straně žalobce za prokázaná, tj. že žalobce uzavřel smlouvu o na základě návrhu z roku součástí smlouvy byly VOP, nejprve se jednalo o , poté se žalobce začal zajímat o nabídku žalovaného prostřednictvím makléře s tím, že za dojde k , nicméně byl srozuměn, že ztratí tzv. zvýhodněný úrok, avšak byl přesvědčen, že nadále potrvá již sjednaný úrok 3 % p.a., žalobce na nabídku žalovaného přistoupil, nicméně poté rozporoval svou vůli, jakmile zjistil, že skutečnost ohledně sjednaných úroků byla žalovaným následně změněna s odkazem na taxativně sjednané podmínky ve VOP v rozhodné době pro případ při . Soud vzal ke

svému vědomí, že žalobce sice na VOP odkazoval, avšak současně jejich závaznost a platnost ve vztahu s dobrými mravy zpochybňoval, takže v tomto směru učinil ve svých tvrzeních diskrepanci.

Žalovaný se k věci vyjádřil tak, že žádal zamítnutí žaloby, jestliže žalobu neuznal, protože k [REDAKCE] došlo na základě samotného návrhu žalobce ze dne 31. 3. 2013, přičemž žalovaný návrh akceptoval 15. 4. 2013 a proto se jednalo o platnou dohodu uzavřenou mezi účastníky řízení. Žalovaný dále uvedl, že žalobce [REDAKCE] předmětné smlouvy o [REDAKCE] opakovaně několikrát, nejprve se jednalo o návrh žalobce z 27. 12. 2002, kdy [REDAKCE] další návrh ze strany žalobce byl učiněn 11. 9. 2003, jednalo se o [REDAKCE] avšak tento návrh nebyl žalovaným akceptován, o čemž žalovaný žalobce informoval dopisem ze dne 18. 9. 2003 a dále došlo k [REDAKCE] v důsledku dalšího [REDAKCE] a to [REDAKCE] žalobce poté další návrh učinil 12. 4. 2013, jednalo se o [REDAKCE] na částku [REDAKCE] žalovaný tento poslední návrh akceptoval dopisem z 15. 4. 2013. Žalovaný dále doplnil, že se jednalo o změnu učiněnou podpisem žalobce na formuláři nazvaném Návrh na provedení změny parametrů Smlouvy o [REDAKCE] ze dne 31. 3. 2013 a protože žalovaný tento návrh plně akceptoval, byla změna smlouvy mezi účastníky řízení platně uzavřena dopisem z 15. 4. 2013, přičemž žalovaný dle svého názoru dostatečně vysvětlil žalobci, že žalovaný může přistoupit k jednostranné změně úrokové sazby a to za splnění podmínek uvedených v ust. § 5 odst. 7 zák. č. 1996/1993 – citováno: „úrokovou sazbu z vkladu uvedenou ve smlouvě může [REDAKCE] jednostranně změnit v případě, že účastník po splnění podmínek stanovených stavební spořitelnou pro poskytnutí [REDAKCE] ve všeobecných obchodních podmínkách nabídku na poskytnutí [REDAKCE] nepřijme a ode dne uzavření smlouvy uplyne nejméně [REDAKCE] tato změna a způsob stanovení změněné úrokové sazby z vkladů musí být uvedeny ve smlouvě“. Žalovaný s odkazem na takto jednoznačně sjednané podmínky dále uvedl, že v případě žalobce došlo ke změně citované smlouvy 15. 4. 2013 na základě návrhu žalobce 31. 3. 2013 včetně přílohy a žalobce tak potvrdil svou vůli ohledně provedení změny parametrů smlouvy o [REDAKCE] současně vyslovil souhlas s ujednáním o jednostranné změně úrokové sazby z vkladů. Žalovaný proto nesouhlasil tvrzením žalobce, že dodatek ke smlouvě byl neplatný s odkazem na ust. § 49a Obč. zák., protože žalobce dodatek uzavřel dobrovolně, nejednalo se ani o jeho tíseň ani o omyl, protože žalobce měl možnost si obsah textu řádně prostudovat a na jakoukoliv záležitost se zeptat, což žalobce neučinil. Žalovaný taktéž odmítl námitku rozporu s dobrými mravy dle ust. § 3 odst. 1 Obč. zák. a to při uzavírání předmětného Dodatku, proto naopak žalovaný považoval jednání žalobce v rámci žaloby za šikanózní a v rozporu s dobrými mravy, jestliže za plného vědomí a seznámení se s obsahem Dodatku tento dodatek k uzavřené Smlouvě podepsal a následně se jej označil za neplatný. Žalovaný dále uvedl, že přidělení [REDAKCE] oznámil žalobci dopisem z 1. 7. 2013, který však žalobce nepřijal a nepožádal o [REDAKCE] proto předmětná smlouvy pokračovala za stejných podmínek, které byly sjednány od 15. 4. 2013 na základě návrhu žalobce, žalovaný zdůraznil, že předmětná smlouva trvala více než [REDAKCE] a to od [REDAKCE] tzn., že zákonné i smluvní podmínky pro jednostrannou změnu úrokové sazby vkladů byly u této smlouvy naplněny dle VOP a proto žalovaný byl oprávněn přistoupit k realizaci změny úrokové sazby. Žalovaný dále zdůraznil, že dohoda o [REDAKCE] byla uzavřena v rámci marketingové akce „prodloužení [REDAKCE]“ s tím, že součástí nabídky byla informace, že účet bude nadále úročen sazbou 3 % p.a. a v souvislosti s navýšením nedojde ke změně této úrokové sazby, nicméně zůstalo v platnosti ujednání stran o tom, že úrokovou sazbu je žalovaný oprávněn jednostranně změnit za podmínek dle ust. § 5 odst. 7 zákona o [REDAKCE]. Žalobce dle

názoru žalovaného plně s tímto ujednáním vyslovil souhlas, přičemž žalovaný se nezavázal poskytovat uvedenou úrokovou sazbu 3 % p.a. donekonečna, a to ani do [REDACTED].

Soud po provedeném dokazování z listin předložených žalovanými, které neměl důvod zpochybnit, učinil následující rozhodná skutková zjištění:

Soud konstatoval, že žalovaný předložil listiny shodné s listinami, kterými se soud zabýval již v rámci prokazování tvrzení žalobce, jednalo se o návrh smlouvy o [REDACTED] ze [REDACTED], návrh na provedení změny parametru smlouvy o [REDACTED] z 31. 3. 2013 včetně přílohy č. 1, přípisu z 15. 4. 2013, listiny nazvané Podmínky marketingové akce [REDACTED], listinu nazvanou smluvní ujednání ke smlouvě o [REDACTED] uzavřené do 31. 12. 2003, přípis ze 14. 1. 2015, přípis ze 3. 3. 2015, z 30. 3. 2015 a 4. 5. 2015.

Soud z listiny z 14. 12. 1996 s označením, že se jednalo o smlouvu o [REDACTED] č.: [REDACTED] ujistil, že se jednalo o návrh smlouvy s [REDACTED], který byl žalovaným přijat. Soud zjistil, že žalobce postupně měnil [REDACTED] uzavřeného závazkového vztahu a to jejím navýšením následujícími listinami: návrhem ze dne 27. 12. 2002 nazvaným Žádost o provedení změny smlouvy o [REDACTED], jednalo se o [REDACTED] žalovaný tento návrh přijal svým oznámením z 2. 1. 2003, v tomto oznámení byl odkaz na již uzavřenou smlouvu, návrhem ze dne 11. 9. 2003 o [REDACTED] s tím, že nový [REDACTED], žalovaný tento návrh žalobce akceptoval přípisem z 18. 9. 2003. Soud z výpisu účtu [REDACTED] za rok [REDACTED] zjistil, že za období od [REDACTED] do [REDACTED], že zde byl uveden konečný zůstatek [REDACTED] a to k datu [REDACTED] s tím, že zde byly k původnímu počátečnímu zůstatku k [REDACTED] v částce [REDACTED] připsány úroky z vkladu ve výši [REDACTED] a dále úroky ze [REDACTED], soud další historii zjistil z výpisu účtu ze [REDACTED] a to za rok [REDACTED] kde byl uveden počáteční zůstatek k [REDACTED] a to částka [REDACTED], byla zde odečtena úhrada za vedení účtu [REDACTED] a úhrada za [REDACTED], dále úhrada za [REDACTED], současně byly připsány úroky z vkladu ve výši [REDACTED] a úroky ze [REDACTED], tj. konečný zůstatek k [REDACTED] činil částku [REDACTED]. Soud poté z posledního přijetí návrhu žalobce na změnu závazkové smlouvy, který je předmětem žaloby zjistil, že se jednalo se o akceptaci žádosti žalobce z 15. 4. 2013 na [REDACTED], byl zde uveden odkaz na původní smlouvu z [REDACTED] s tím, že zde byl uveden tarif [REDACTED] úroková sazba vkladu 3 % p.a. pro variantu standardní, úroková sazba [REDACTED] činila 6 % p.a.. Soud z listiny ze dne 27. 2. 2015 zjistil, že žalobce učinil úkon nazvaný odstoupení od uzavření změn smlouvy č. [REDACTED] z 31. 3. 2013, žalobce zde uvedl, že požadoval smluvní vztah předcházející změnám, ke kterým žalobce přistoupil 31. 3. 2013, protože nesouhlasil s následnou změnou úrokové sazby, neboť tuto považoval za neměnnou, tj. nesouhlasil s tím, že žalovaný poté jednostranně výši sjednaných úroků snížil s odkazem na citované ustanovení zákona č. 1996/1993 Sb. Soud z přípisu žalovaného z 5. 6. 2015 zjistil, že žalovaný na předžalobní výzvu žalobce reagoval tak, že uvedl, že celou záležitost přešetřil a odkázal na ust. § 5 odst. 7 zák. č. 96/1993 Sb. s tím, že žalovaný využil tohoto citovaného ustanovení a využil tak možnost jednostranné změny úrokové sazby s tím, že odkázal na skutečnost, že žalobce s takovým postupem žalovaného dal souhlas svým podpisem na návrhu ze dne 31. 3. 2013 a proto nelze, aby pro závazkový vztah ujednaný stranami nově v r. 2013 platily VOP účinné od 1. 4. 2006. Soud z interního sdělení žalovaného ze dne 26. 6. 2015 zjistil, že zde byla uvedena historie

celé záležitosti s tím, že žalovaný stížnost žalobce z 2. 3. 2015, jímž žalobce požadoval stornování návrhu z 31. 3. 2013, řešil jako reklamaci pod č. [REDAKCE] dále zde bylo uvedeno, že smlouva o [REDAKCE] byla ukončena ze strany žalovaného k 26. 6. 2015 a [REDAKCE].

Soud tedy z výše uvedených zjištění vzal za prokázané na straně žalovaného, že účastníci řízení nesporně uzavřeli závazkový vztah týkající se [REDAKCE] žalobce původně sjednanou [REDAKCE] tato možnost byla dána VOP, přičemž VOP současně umožňovaly jednostranně žalovanému měnit úrokové již dojednané podmínky, což se stalo po r. 2013 a logicky toto ujednání odpovídalo předpokládanému zisku žalovaného při jednotlivých změnách, žalovaný podání žalobce po změně závazkového vztahu v r. 2013 kvalifikoval a řešil jako reklamace, jednalo se o nesouhlas žalobce se snížením původně sjednaného úroku 3 % p.a. na 1 % p.a., poté došlo k ukončení závazkového vztahu [REDAKCE].

Soud poté konstatoval, že žalobce uvedl, že realizoval s žalovaným mimosoudní jednání, nicméně k vyřešení věci nedošlo a proto trval na projednání žaloby. Žalobce dále rozporoval, že z jeho strany nedošlo k návrhu na [REDAKCE] a to z [REDAKCE] a to k 31. 3. 2010 a navrhnul dle dokumentu č. 86 výslech následujících svědků: [REDAKCE] R [REDAKCE] K [REDAKCE] jednalo se o [REDAKCE] žalobkyně, který též jednal s makléřkou žalovaného ohledně uzavření dodatku ke smlouvě o [REDAKCE] jímž by žalobce dle svého názoru prokázal potvrzení skutečností uvedených makléřem žalovaného, a to paní M [REDAKCE] H [REDAKCE] při uzavírání dodatku a dále navrhl výslech jmenované makléřky žalovaného, která ohledně dodatku ke smlouvě o [REDAKCE] s žalobcem ústně a osobně jednala. Soud vzal ke svému vědomí žalobcem předložené listiny nazvané Výpis z účtu [REDAKCE] za rok [REDAKCE] z [REDAKCE] byl uveden počáteční zůstatek k [REDAKCE] a konečný zůstatek k [REDAKCE] v částce [REDAKCE] č, za rok [REDAKCE] z [REDAKCE] byl uveden k [REDAKCE] počáteční zůstatek [REDAKCE] a konečný zůstatek k [REDAKCE] v částce [REDAKCE]. Za rok [REDAKCE] ze [REDAKCE] byl uveden k [REDAKCE] počáteční zůstatek [REDAKCE] a k [REDAKCE] konečný zůstatek v částce [REDAKCE], protože tyto skutečnosti o historii účtu byly již prokázány žalovaným a nebyly zpochybněny.

Soud vzájemně porovnal prokázaná tvrzení obou stran vycházel ze skutečnosti, že žalobcem požadovaná částka 26.531 Kč představovala tyto ušlé úroky z jednostranného snížení úrokové sazby ze 3 % p.a. na 1 % p.a. a to za období od [REDAKCE] do [REDAKCE], jednalo se o změnu jednostranně učiněnou na základě Oznámení žalovaného o změně úrokových sazeb z 3. 3. 2015 a dále ztrátu úrokového zvýhodnění ve výši 1,5 %, přestože žalobce ve svých tvrzeních výslovně uvedl, že si byl této ztráty vědom, žalobce tak požadoval ušlé úrokové zvýhodnění z částky [REDAKCE] za období od [REDAKCE] do [REDAKCE] a to z částky [REDAKCE] za období od [REDAKCE] do [REDAKCE] soud vzal za nesporné, že předmětný závazkový vztah byl stranami realizován, žalobce [REDAKCE] opakovaně [REDAKCE] kromě jednoho případu žalovaný žádosti žalobce vyhověl, v r. [REDAKCE] došlo ke změně závazkového vztahu včetně VOP, avšak o VOP bylo sporu o tom, zda tyto byly součástí smlouvy a že jejich ujednání byly v rozporu s dobrými mravy, současně nebylo sporu o ukončení závazkového vztahu:

Soud vycházel z výstupu žalobce, který ke svému výpočtu předložil tabulku dle dok. č. 108 spisu, v němž učinil výpočet dlužné částky, jestliže dle jeho názoru ušlý úrok za zvýhodnění 1,5 % p.a. z částky [REDAKCE] činil [REDAKCE] měsíce, tj. [REDAKCE] tentýž ušlý úrok z částky [REDAKCE] činil [REDAKCE] za měsíc, tj. [REDAKCE] a ušlé úroky ze snížení z 3 %

úroku p.a. na 1 % úrok p.a. činily [REDACTED] za měsíc, tj. [REDACTED], tato částka tak představovala ztrátu 2 % p.a. pro žalobce, přičemž částka [REDACTED] představovala 2 %, tj. rozdíl nároku vyplývajícího ze snížení úrokové sazby z 3 % na 1 % p.a. za období od [REDACTED] do [REDACTED], jestliže byl dán slib o ponechání úročení 3 % ačkoliv ve skutečnosti došlo ke snížení na 1 %. Soud dále vycházel z tvrzení žalobce, že došlo ze strany k jednání s dobrými mravy, protože žalobce byl uveden v omyl. Soud v této souvislosti s předloženou tabulkou se musel i zabývat námitkou žalovaného o tom, že úroky dle názoru žalovaného lze požadovat pouze z částek bez daně, přičemž žalovaný učinil svůj propoččet žalobcem nárokových úroků.

Soud dále vycházel z tvrzení žalovaného, že po marketingové akci došlo k tzv. [REDACTED] žalobce a proto měl žalovaný právo na snížení úrokové sazby, žalovaný tak postupoval dle ust. § 5 zák. a sjednaných VOP, jednalo se o 3 podmínky: tj. smlouva trvala déle, než [REDACTED], žalobce musel se změnou souhlasit, což žalobce učinil podpisem dodatku z r. [REDACTED] na příloze č. 1, tj. měl tak přijmout uzavření smlouvy o [REDACTED] s novými podmínkami nastavenými v r. [REDACTED], což žalobce posléze rozporoval, protože chtěl [REDACTED] a tato vůle neodpovídala obchodnímu záměru žalovaného.

Nicméně soud se vrátil k předmětu sporu s odkazem na nespornou skutečnost, že účastníci řízení uzavřeli předmětnou [REDACTED] smlouvu o [REDACTED], která byla vzhledem ke sjednaným úrokům výhodnou alternativou [REDACTED] s původní [REDACTED], toto, [REDACTED] bylo původně úročeno 3 % p.a. a byl sjednán bonus představující zvýšené procento 1,5 % p.a., žalobce opakovaně požadoval [REDACTED] tato možnost mu byla opakovaně umožněna, kromě jedné žádosti, poslední [REDACTED] byla sjednána na [REDACTED] mezitím v r. [REDACTED] došlo k situaci, kdy žalovaný provedl nejprve marketingovou kampaň, na základě které se snažil získat klienty k dalšímu [REDACTED] se státní podporou, v této kampani garantoval určité podmínky, v daném případě se tak dle názoru soudu jednalo o spolupráci s odkazem na ust. § 5 zák. č. 1996/93, tj. pokud na účtu došlo k tzv. [REDACTED] což se stalo i v případě žalobce a marketingová akce se vztahovala na situaci, při které klient musel splnit 3 podmínky: 1) smlouva musela trvat více jak [REDACTED] tuto podmínku žalobce splnil, 2) musel souhlasit s podmínkami, což žalobce splnil svým podpisem na Dodatku a 3) musel přijmout nabídku na uzavření smlouvy o [REDACTED], což žalobce následně odmítnul, proto žalovaný na základě této skutečnosti poté využil svého práva dle nově nastaveného závazkového vztahu v r. 2013 a dle sjednaných podmínek i dle VOP poté změnil výhodnost spočívající úročení v 3 % p.a. na 1 %. Soud přitom současně vycházel ze skutečnosti, žalobce výslovně potvrdil soudu, že věděl o zániku bonusu ve výši 1,5 % p.a. od r. 2013, přestože se poté žalobou domáhal i tohoto nároku. Soud dále vycházel ze skutečnosti, že žalobce zpochybnil platnost Dodatku z r. 2013, ačkoliv se žalobce s VOP a jejich novým ujednáním seznámil při podpisu v r. 2013. Soud též hodnotil i marketingové jednání žalovaného v tom směru, zda opravdu tímto způsobem nezaložil nepravdivou informovanost svých klientů a za tímto účelem provedl výslech žalobce, [REDACTED] žalobce a makléře pí. H. [REDACTED] která byla obchodním zástupcem žalovaného podnikajícího samostatně, soud se proto nepřiklonil k další argumentaci žalobce o tom, že tento makléř ve skutečnosti činil za žalovaného s žalobcem předsmluvní jednání, přičemž komunikoval s [REDACTED] žalobce.

Soud z výslechu [REDACTED] žalobce [REDACTED] R. [REDACTED] K. [REDACTED] zjistil, že svědek byl podepsání dodatku v r. 2013 žalobcem přítomen, protože se zástupcem žalovaného pí. H. [REDACTED]

jednala celá [REDAKCE], neboť původně [REDAKCE] tento postup tak byl logický, smluvní ujednání si sám propočítal vzhledem k výhodnosti a domníval se, že pokud žalovaný bude zvýhodněn o 1,5 % bonus, bude jeho [REDAKCE], potvrdil vůli žalobce o tom, že v rámci marketingové akce žalobce trval na ročním úročení 3 %, jednalo se o garantovaný tarif [REDAKCE] a odkazoval na listinu nazvanou Podmínky marketingové akce, [REDAKCE] s tím, že žalovaný tak učinil veřejný příslib o tom, že účastníkovi v rámci akce zůstává nadále zachován typ tarifu [REDAKCE] a dále odkazoval na Návrh na provedení změny parametrů smlouvy o [REDAKCE] ze dne 31. 3. 2013, v němž bylo pod položkou [REDAKCE] uvedeno, že souhlasí v případě [REDAKCE] u smlouvy o [REDAKCE], že musí dojít ke změně na tarif [REDAKCE]. Svědek potvrdil, že podrobně šetřil veškeré podmínky u žalovaného a považoval celou akci za dlouhodobě manažersky připravený trik za účelem zisku žalovaného, podmínky žalovaného garantované v r. 2013 vnímal jako veřejný příslib s tím, že opakovaně podléhal tlaku žalovaného.

Soud z výsledku svědka pí. M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] zjistil, že tato spolupráce nadále s žalovaným, její výsledek však navrhnul sám žalobce, pracuje tedy jako [REDAKCE] jako poradce na základě smlouvy o finančním zprostředkování, od žalovaného dostává pokyny elektronicky, nikdy žalobci a ani jiným klientům negarantoval, že v rámci ročního úročení může dojít ke změně, konkrétně [REDAKCE] žalobce byla s podmínkami plně obeznámena, [REDAKCE] žalobce 3. den po podpisu návrhů v r. 2013 svědkovi telefonoval a žádal o pozdržení doručení návrhů na centrálu žalovaného, poté k jeho výslovné žádosti na centrálu odešla smlouva žalobce a další mu byla vrácena, svědek byl překvapen, jaké podrobné informace [REDAKCE] žalobce dokázal o celé akci zjistit.

Soud z výsledku svědků a dalších dvou výše uvedených listinných důkazů vzal dále za prokázané, že žalobce prostřednictvím svého [REDAKCE] měl naprosto dostatečné informace, navíc svědek vypověděl, že vzhledem ke své [REDAKCE] byl schopen si výhodnost akce propočítat, soud vzal za prokázané, že návrh byl žalobcem akceptován podpisem a doručením žalovanému tím, že potvrdil Návrh v r. 2013 o celém jeho obsahu i ohledně nového ujednání stran a souhlasil se změnou tarifu a taktéž potvrdil, že VOP jsou součástí závazkového vztahu; vše o podmínkách k 31. 3. 2013. Soud vzal za prokázané z e-mailu z 20. a 21. 3. 2013, že [REDAKCE] žalobce měl vědomost o celé akci, ačkoliv celou věc považoval za cílený zisk žalovaného na jeho klienty včetně žalobce.

Soud vycházel dle dok. č. 123 ze sdělení žalobce, že souhlasí s částkou vyčíslených ušlých úroků a ušlého úrokového zvýhodnění po odečtení daně na částku [REDAKCE] nicméně ke zpětvzetí žaloby v rozsahu rozdílu s žalovanou částkou nedošlo.

Soud se nejprve musel vypořádat s platností a to dle tvrzení žalobce Dodatku s tím, že tak došlo k pouhé změně dle vůle žalobce s trváním ročního úroku ve výši 3 % do konce závazkového vztahu, protože se jednalo o veřejný příslib a s tím, že se dobrovolně vzdal bonusu ve výši 1,5 %, což byl dle názoru žalobce dostatečný zisk pro žalovaného anebo, že se dle tvrzení žalovaného na základě Návrhu na provedení parametrů smlouvy o [REDAKCE] jednalo o založení samostatného dalšího [REDAKCE] vztahu v r. 2013, přičemž soud vzal v potaz, že dle původních VOP, ve kterých dle čl. 9 bodu 2 jednoznačně strany sjednaly podmínku, že [REDAKCE] bylo možné [REDAKCE] jen tehdy, vzdal-li se žalobce všech práv, která mu vyplývala z dosaženého přidělení a za podmínky, že nebylo zahájeno [REDAKCE], žalobce byl poté dle obsahu listin plně seznámen s VOP, které byly součástí závazkového vztahu a týkaly se [REDAKCE].

Soud v této věci učinil právní názor, že se jednalo o založení dalšího samostatného [REDAKCE] vztahu, byť v rámci historie věci navazujícího na předchozí [REDAKCE] vztah platný do 31. 3. 2013 a ačkoliv vzal ke svému vědomí pochopitelnou konstrukci žalobce, že se jednalo o veřejný příslib a v podstatě klamání spotřebitele [REDAKCE] vztahu za účelem zisku žalovaného, soud dále vycházel z prokázaných skutečností při výslechu obou svědků, přičemž neměl důvod se přiklonit k námitce žalobce, že výpověď svědka pí. H. [REDAKCE] byla ovlivněná skutečností, že nadále ve prospěch žalovaného vykonává samostatnou činnost, jestliže bylo jednoznačně prokázáno, že [REDAKCE] vztah žalobce řešil [REDAKCE] žalobce tím, že se snažil získat podrobné informace, věc si promýšlel a dle názoru soudu se rozhodl za [REDAKCE] [REDAKCE] tak, že jeden Návrh byl odeslán pí. H. [REDAKCE] na centrálu žalovaného a další návrh nechal vrátit. Soud proto nepřistoupil na tvrzení žalobce o rozporu s dobrými mravy, jestliže žalovaný ve věci týkající se snížení roční úrokové sazby zcela postupoval podle smluvních ujednání založených nově 31. 3. 2013, žalobce si svého rizika byl vědom a jeho vůlí byla [REDAKCE] s cílem dosáhnout i absolutního zvýhodnění. Soud i učinil právní názor, že pokud b dle právní konstrukce žalovaného bylo ujednání [REDAKCE] vztah neplatné, poté by neměl nárok ani roční sazbu 1 %.

Soud na základě výše uvedeného učinil právní závěr o projednávané věci a rozhodl tak, jak je ve výroku I. tohoto rozhodnutí uvedeno a žalobní návrh v plném rozsahu včetně příslušenství zamítnul, protože nebylo prokázáno, že žalobce byl uveden 31. 3. 2013 uveden jednáním žalovaného v omyl, jestliže žalovaný postupoval dle smluvních ujednání.

Soud o nákladech řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a to podle úspěchu ve věci a postupoval tak, že přiznal žalovanému zastoupeného advokátem náhradu nákladů řízení dle vyhl. MS č.177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb v platném a rozhodném znění a to: odměnu 2.180 Kč za úkon ve výši 100% s tím, že celkem se jednalo se o tyto úkony: převzetí věci, vyjádření a 2x účast na ústním jednání ve věci, soud proto též přiznal za totožný počet úkonů režijní paušál ve výši celkem 1.200 Kč, vše bez DPH, poté s připočtením 21 % DPH, tj. celkem tedy částku 12.003,20Kč včetně DPH u odměny. Soud konstatoval, že strana, jíž byly přiznány náklady řízení, předložila osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí a to k Městskému soud v Praze se zasláním tohoto odvolání na adresu níže podepsaného soudu.

Rozsudek je vykonatelný marným uplynutím lhůty ke splnění povinnosti žalovaného dle výroku tohoto rozhodnutí. Není-li v rozsudku uložena povinnost k plnění, je rozsudek vykonatelný, jakmile nabytí právní moci.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může oprávněný proti povinnému navrhnout soudní výkon rozhodnutí či soudní exekuci.

V případě platného odvolání nelze právní moc účinně vyznačit do skončení řízení o odvolání. Pokud odvolatel vzal odvolání zpět, právní moc nastane, jako

kdyby k podání odvolání nedošlo, a rozsudek je též současně vykonatelný.

Při opětujícím plnění v budoucnu splatných splátek, je třeba tyto plnit, jakmile se podle rozsudku stanou splatnými a to s odkazem na ust. § 160 odst. 2 o.s.ř.

Nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení. V rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a popřípadě pro jiné osoby, je závazný též pro všechny orgány.

V Praze dne 5. září 2016

JUDr. Eva H o d a č o v á, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Pavla Kindlová